

Ljubomír Drápal se na odpočinek nechystá aneb Právní život

Pokud by si snad někdo myslel, že Ljubomír Drápal se svým přesunem z Nejvyššího soudu na pražský krajský soud už tak trochu připravuje na odpočinek, hrubě by se mýlil. Nový šéf střeďočeké justice teď probouzí zájem tématy, které sám otevírá. A to i na základě zcela normální, lidské zkušenosti. Jak sám říká, jako soudce Nejvyššího soudu najezdil i 40 tisíc kilometrů ročně. A těžkosti z cest ho inspirovaly také jako právníka.

Rozčilovaly ho například častá a mnohdy evidentně zbytečná omezení provozu. A tak na nedávném střeďočekém právníkém dni věnovaném odpovědnosti za škodu, jedné z dalších akcí letošního Pražského právníkého jara, vyzval k tomu, aby vznikl určitý fond, do kterého by přispívali nejen provozovatelé vozidel, ale také další subjekty, mající z provozu zisk. Například výrobci automobilů, nebo rovněž právě firmy zajišťující opravy silnic. Právě z tohoto fondu by se následně hradila škoda vzniklá kvůli dopravním nehodám. Na situaci by se totiž podle něj mělo pohlížet objektivně, za nehodu často nemůže jen provozovatel vozidla, ale právě těžkosti spojené s celou cestou či dopravním prostředkem.

Ve stejný den, v němž probíhala tato konference, dorazilo předplatitelům květnové číslo časopisu Soudce, v němž vyšel velký rozhovor s doktorem Drápalem, jehož byl autor tohoto textu - v rámci celistvosti informací - rovněž původcem. V něm předseda Krajského soudu v Praze například iniciuje diskusi o věkové hranici potřebné ke jmenování soudcem. "Hranice byla nižší a nyní bych ji opět snížil, klidně až na 25 nebo 26 let. Ale s určitým omezením. Soudce by měl nejdříve získat zkušenosti na typově jednodušší agendě, tam by byl třeba prvních pět let, a teprve poté by přešel i na složitější věci," uvedl v rozhovoru Ljubomír Drápal. A přesvědčivě vysvětluje, proč by byl celý tento model vhodnější, než je současná situace

Je to zajímavá myšlenka, která by neměla zapadnout, zvláště v současnosti, kdy se právě o pravidlech pro jmenování soudců začíná opět hojně diskutovat a mezi soudními funkcionáři i řadovými soudci se objevuje stále více těch, kteří volají po sjednocení úpravy a také po tom, aby do funkce přicházeli opravdu jen ti nejlepší a odborně nejschopnější. Ti s opravdovým zájmem o souzení a potřebnými procesními zkušenostmi.

Ale aby nebyl dnešní sloupek pouze o iniciativách Ljubomíra Drápala, vraťme se ještě ke vzpomínané konferenci. Na ní vystoupil například i advokát Tomáš Sokol, který z pozice prezidenta Unie obhájců ČR poukazoval na neexistenci úpravy pravidel k určení odpovědi na otázku, kolik stojí den trestního stíhání. Vzhledem k tomu, co se kolem nás mnohdy děje, nelze jinak než jeho iniciativu rovněž podpořit.

Mgr. Jan Januš

Další články:

- [Nebezpečný návrh novely zákona aneb Cesta do pekel je dlážděna těmi nejlepšími úmysly. Actio popularis – dobrý sluha, ale špatný pán](#)
- [Třpyt a bída DPP](#)
- [Lesk a bída klouzavého mandátu](#)
- [GDPR pro samostatné advokáty](#)
- [GDPR kontra zásada veřejnosti](#)
- [Proboha, nepohrávejme si s myšlenkou na zrušení Senátu – aneb I každý populismus musí mít svou mez.](#)
- [Proč máme málo soudců-mužů? Není to diskriminace?](#)
- [Zpověď týraného dyslekticko-dysgrafického autisty](#)
- [Právo stále bují aneb Právní život](#)
- [Glejt pro podpantofelníka](#)
- [Léto versus generátor spisů aneb Právní život](#)